

[Ministeren for kulturelle anliggender]

dighedsforpligtelse ved at holde sig i kontakt med brede kredse af befolkningen. Det gælder ikke alene erhvervslivet, men også forskellige institutioner og organisationer, herunder bl. a. også fagbevægelsen.

Når dette er sagt, vil jeg gerne understrege, at jeg som minister ikke har tænkt mig at blande mig i Danmarks Radios mødevirksomhed. Med den selvstændighed og uafhængighed, som radioloven giver Danmarks Radio med radiatorådet som ansvarligt for programvirksomheden, så kan det ikke være meningen, at ministeren skal blande sig i den daglige virksomhed, endsiige i, med hvem man vil holde møder.

Waldorff (VS):

Jeg takker for svaret og er glad for bekræftelsen, om end nogle detaljer måske ikke er blevet bekræftet.

Jeg tror faktisk, at den oplysning, som altså her er blevet bekræftet af ministeren, vil få en vis betydning for den fortsatte diskussion omkring en ændring af radioloven. Det er jo ikke nogen tilfældighed, at de møder, der holdes, holdes som uofficielle møder. Der er ikke tale om, at man her indbyder folk bredt til at diskutere forhold i Danmarks Radio.

Med hensyn til, at ministeren ikke agter at blande sig i, hvad Danmarks Radio foretager sig, vil jeg sige, at det er muligvis rimeligt. Jeg kunne dog godt tænke mig, at ministeren undersøgte den side af sagen, som hedder: hvordan stiller medarbejderne sig i Danmarks Radio? Hvordan opfatter de den såkaldte uformelle kritik, som industrien og landbrugsorganisationerne udøver over for programvirksomheden? Jeg mener, det er meget vigtigt at få at vide, hvordan det virker set fra medarbejdernes synspunkt, fordi der klart nok i dag er en situation, hvor medarbejderne føler sig hårdt presset, dels af erhvervsorganisationernes indflydelse i radioen, dels af politikerne i radiatorådet, som forsøger at styrke den politiske kontrol omkring radioen.

Jeg vil spørge ministeren, om han ikke ville finde det rimeligt, at man prøvede at forhøre sig om, hvordan disse såkaldte uofficielle møder opfattes af medarbejderne i Danmarks Radio – og her tænker jeg selvfølgelig ikke på cheferne, men på de almindelige medarbejdere.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg har tillid til Danmarks Radios medarbejdere og er overbevist om, at dér, hvor de får en positiv kritik, vil de lytte til den, men at de naturligvis også ganske nøjagtig er klar over, når der er tale om kritik af pressionsgrunde fra den ene eller den anden side.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *miljøministeren* af:

Erhard Jakobsen (CD):

»Vil ministeren tage initiativ til at modvirke, at ledelsen af Frøstruplejren nedbryder respekten for gældende love og bestemmelser ved at undlade at efterkomme den i vestre landsrets dom i september 1977 påbudte nedrivning af en række ulovlige bygninger og tillige – efter dommens afsigelse – at iværksætte nyt ulovligt byggeri?«

(Spm. nr. 388).

Skriftlig begrundelse.

Siden 1970 har den såkaldte Frøstruplejr været afholdt hvert år til stor gene for den lokale befolkning. År efter år er lejren gentaget, til trods for at lokale myndigheder har nægtet tilladelse. Ulovligt opførte bygninger er ikke blevet nedrevet trods gentagne påbud. En udskrift af vestre landsrets dom i september 1977 viser en lang række overtrædelser af givne påbud, uden at der fra nogen myndigheds side er foretaget indskriden.

Ved vestre landsrets dom er en lang række bygninger betegnet som ulovlige, og lejrens ledelse er dømt til at foretage nedrivning senest den 1. januar 1978. Ikke blot har de dømt undladt at nedrive disse bygninger, man har tillige opført nye bygninger i strid med gældende vedtægter, og der forberedes øjensynlig en ny lejr i 1978 uden indhentet tilladelse fra myndighederne.

De mange års lovovertrædelser må hos den lokale befolkning fremkalde det indtryk, at myndighederne står magtesløse. Herved undergraves befolkningens tillid til retssikkerheden. Tillige svækkes de gældende regler om bebyggelser og miljø.

Da lokale myndigheder ikke har kunnet skride ind med fornøden fasthed, må